

Товариші студенти! Успішне проведення екзаменаційної сесії—це ваш патріотичний обов'язок перед Батьківщиною.

Наполегливою систематичною працею можемося високих показників на іспитах!

Комунисті і комсомольці—в перші ряди відмінників!

Успішне проведення сесії—справа великого державного значення. Це, в першу чергу, мусять усвідомити комунисті і комсомольці, які повинні мобілізувати всіх студентів на добре і відмінне складання іспитів. Комунистам і комсомольцям треба йти в рядах відмінників учоби, щоб бути кращим взірцем для всього студентського колективу.

Треба відзначити, що основна маса комунистів і комсомольців нашого Університету глибоко відчуває всю важливість свого покликання і домагається успішного складання іспитів. На окремих курсах є ряд комунистів і комсомольців, які складають іспити тільки на „відмінно“ з самого початку екзаменаційної сесії. Це товариші Юкілевич, Сапун, Канцур, Юсім, Кухаренко, Іванов (філологічний факультет) Крес, Гольдберг, Діненберг (економічний факультет), Першина, Фуремс, Ріхтер (історичний факультет), Луньонюк (хімічний факультет), Воля (біологічний факультет) та інші.

Проте є ще деякі комунисті і комсомольці, які безвідповідально ставляться до своїх студентських обов'язків, мають академзаборгованість, невчасно складають, а то й зовсім не складають заліків. Це комунисті т. т. Соловей (парторг II курсу філологічного факультету) та Демидов (член партбюро філологічного факультету), комсомолка тов. Мартиненко (I курс історичного факультету), яка порушує дисципліну, та ін.

Така поведінка і таке ставлення до учоби з боку названих товаришів не гідні радянського студента, тим більш комуниста чи комсомольця. Однак факультетські партійні і комсомольські бюро слабо реагують на такі факти і не вживають рішучих заходів.

З таким благодушням треба покінчити. Комунисті і комсомольці повинні суворо засудити відставання в учобі і недисциплінованість окремих своїх товаришів і стати передовиками учоби, щоб успішним завершенням екзаменаційної сесії достойно зустріти велике свято українського народу—30-річчя Радянської України.

Університет до лєнінських днів

Вся громадськість нашого Університету активно готується достойно відзначити 24 річницю з дня смерті великого генія людства, вождя пролетарської революції, організатора першої в світі соціалістичної держави, друга і учителя Володимира Ілліча Леніна.

Агітатори-студенти проводять бесіди на тему: „24 роки без Леніна, під проводом Сталіна, по лєнінському шляху“.

Студентська і наукова бібліотеки організували дві виставки, що відображають життя і революційну діяльність В. І. Леніна.

21 січня в Актовому залі Університету буде проведено вечір, присвячений пам'яті Володимира Ілліча.

ВИКОРЧУВАТИ РЕШТКИ УКРАЇНСЬКОГО БУРЖУАЗНОГО НАЦІОНАЛІЗМУ!

За 30 років свого існування українська радянська література домоглася значних успіхів, створивши багато високохудожніх творів, які глибоко й правдиво відображають життя і боротьбу радянського народу. Ці успіхи були здобуті завдяки постійному батьківському піклуванню більшовицької партії і радянського уряду про розвиток радянської культури, національної формою і соціалістичної змістом, в результаті нещадної боротьби проти буржуазно-націоналістичних літературних угруповань („Неокласиків“, „Вапліте“, „Марс“ та ін.), проти ворожих марксизмові антинаукових теорій буржуазно-націоналістичної „історіографії“, проти вульгарно-соціологічних перевертень і всіляких інших спроб фальсифікувати справжню картину суспільного розвитку.

Радянська література й літературознавство покликані допомагати більшовицькій партії виховувати комунистичну свідомість у трудящих, сприяти невпинному розвитку радянської науки й культури.

І зараз, коли ми стоїмо на порозі нового, ще вищого піднесення рівня нашої літератури, в умовах, коли міжнародна реакція намагається дискредитувати основу нашої могутності—ідеологію комунізму,—боротьба проти всіляких проявів ворожої радянському ладові ідеології, особливо ідеології буржуазного націоналізму, має винятково велике значення.

В пресі громадськість піддала гострій критиці буржуазно-націоналістичні помилки М. Рильського, Ю. Яновського і І. Сенченка. Ця критика спрямована на очищення нашої літератури від залишків буржуазно-націоналістичної ідеології, на зміцнення радянської літератури.

Кафедра української літератури, розгортаючи принципову більшовицьку критику буржуазно-націоналістичних викривлень і помилок у літературі, провела відкрите за-

сідання з участю вчителів середніх шкіл м. Одеси.

Однак не всі члени кафедри виявили розуміння того, що принципова більшовицька критика і самокритика є одною з вирішальних основ нашого руху вперед. Член кафедри М. Дашенко по суті взяв під захист націоналістичні викривлення М. Рильського, став на шлях замазування його помилок, на шлях пом'якшення критики, що була розгорнута останнім часом на сторінках преси, а також на засіданні кафедри.

Дашенко пропонує зробити „розсорткування помилок Рильського“, щоб відділити більш шкідливе від менш шкідливого, прагне штучно відмежувати помилки Рильського від буржуазно-націоналістичної концепції Грушевського, говорячи, що у Рильського, мовляв, немає протиставлення українського народу народові російському. При цьому Дашенко „забув“ про те, що Рильський відкрито став на шлях захисту реакційних діячів-націоналістів В. Антоновича, П. Куліша та ін. Дашенко заявляє, що реакційна романтика властива не тільки Рильському, але й деяким іншим письменникам, проте цю аналогію він провадить не для засудження реакційної романтики взагалі, а для того, щоб показати, що Рильський в цьому відношенні не одиникий, що він просто „підковзнувся“ на використанні старої романтики.

Не бажаючи бачити порочності й шкідливості відходу Рильського від ідеології марксизму-ленізму в зображенні явищ минулого й сучасного, Дашенко намагався надмірно перебільшити заслуги Рильського перед українською культурою, закрити очі на його помилки й викривлення.

Виступ Дашенка був тим більш шкідливий, що відбувся на засіданні кафедри, яке провадилось з метою допомоги вчительському колективові міста чіткіше розібратися в суті буржуазно-націоналі-

стичних помилок названих письменників.

Цей виступ Дашенка був тут же розкритикований, засуджений, як неправильний і шкідливий, а 12 січня ц. р. був окремо розглянутий на спеціальному засіданні кафедри. Однак і тут Дашенко знов продовжував обстоювати свої помилкові твердження. Більше того, він вважає, що критика буржуазно-націоналістичних помилок Рильського, яка була розгорнута в пресі, на пленумі правління СРПУ, на відкритому засіданні кафедри, була не об'єктивною.

Замовчуючи наявність у творах Рильського буржуазно-націоналістичних помилок, Дашенко робить шкідливу послугу як нашій громадськості, так і Рильському, бо тільки через усвідомлення помилок, шляхом їх виправлення, поет знайде шлях до соціалістичного реалізму і створить високоідейні й правдиві твори, гідні нашої епохи.

Кафедра української літератури Університету засудила, як неправильні й шкідливі, виступи Дашенка, який так і не виявив розуміння суті своїх помилок.

Буржуазний об'єктивізм, аполітизм і безідейність—ось причини того, що Дашенко не зрозумів і не усвідомив ні своїх власних помилок, які, до речі, в свій час були піддані суворій критиці в пресі і в Університеті, ні помилок Рильського вже тепер.

Виступи Дашенка показали, що кафедра української літератури повинна ще більше посилити політико-виховну роботу як серед членів кафедри, так і серед студентів Університету.

Доцент В. Несторенко.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Рада Університету, зважаючи на те, що Дашенко не забезпечує викладання курсу історії української літератури і виховання студентства в дусі більшовицької ідейності, ухвалила постанову про усунення Дашенка з викладацької роботи в Університеті.

Успіхи студентів-математиків

Сесія на фізико-математичному факультеті приходить суворо за розписом. З 23 іспитів на всіх курсах уже проведено 11. Іспит з математичного аналізу пройшов на II курсі з високими показниками. Решта іспитів теж пройшла на високому рівні.

Серед кращих студентів факультету треба відзначити т. т. Луценко і Дзюбу (II курс), які склали вже всі іспити на „відмінно“ і одержали відпустку.

До відмінників сесії відносяться також студенти Подурец, Танатаров, Рошковська (II курс), Сталінська стипендіатка Алексєєва, Лернер, Гінзбург, Гляйхцевіч, Кердваренко (III курс), Зайцев, Левицька, Головань, Шмультян (IV курс).

Честь і слава таким студентам, які своєю добросовісною роботою домоглися глибоких знань! Їхній приклад повинні наслідувати всі інші студенти.

Студент С. Ковтун.

Всі екзамени на „відмінно“

Екзаменаційна сесія в розпалі.

В числі передовиків учоби ідуть комунисті. На III курсі економічного факультету з 7 чол. комунистів 5 чол. одержали на екзаменах відмінні оцінки, решта—добрі. Серед відмінників—т. т. Ключко, Діненберг, Гольдберг, Крес.

На філологічному факультеті комунисті тт. Сапун А. (I курс), Народицька (II курс), Іванов (III курс), Сапун В., Юкілевич, Юсім, Канцур (IV курс) всі екзамени складають тільки на „відмінно“.

На екзамені з діалектичного та

історичного матеріалізму комунисті т. Юкілевич було поставлено питання—„Характеристика твору Й. В. Сталіна „Про основи лєнінізму““. Тов. Юкілевич повно і широко охарактеризувала цей геніальний твір товариша Сталіна, стисло, але в основних рисах виклала його зміст і показала величезне історичне і революційне значення цієї книги.

Такі ж глибокі і змістовні відповіді дали й інші комунисті, які склали цей екзамен.

І. Забокрийкий.

НА ХІМІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

На всіх курсах хімічного факультету вже проведено по декілька екзаменів. Більшість студентів дала змістовні, вичерпні і глибокі відповіді на запитання, що свідчить про їх систематичну роботу.

Найкращу підготовку під час складання екзаменів виявили студенти Зейлігер, Булацький, Вороненко, Панська, Соломко, Коган, Сокол, Лаут та ін.

Студентка Л. Гончарова.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

СВІДЧЕННЯ НЕДОСТАТНЬОЇ РОБОТИ

Комсомольці на курсі—це актив студентства, вони повинні йти в перших рядах відмінників учоби і дисципліни, показувати зразки сумлінного відношення до праці і захоплювати своїм прикладом всіх студентів на краще складання іспитів та заліків, на гідне виконання своїх обов'язків перед Батьківщиною. Екзаменаційна сесія—це звіт студентства перед народом за свою роботу у галузі опанування вершинами науки. Кожна відмінна оцінка—це цінний внесок у справу швидшого виконання післявоєнної сталінської п'ятирічки.

Треба сказати, що більшість студентів-комсомольців нашого Університету глибоко усвідомили це велике і почесне завдання і докладають всіх сил, щоб з честю виконати свій патріотичний обов'язок. Такі комсомольці, як т. т. Кухаренко (Шк. філологічного факультету) Ріхтер, Гіллер (II к. історичного факультету), Воля (IV к. біологічного факультету), Луньонс (Шк. хімічного факультету), Фуремок (Шк. історичного факультету) та багато інших складають іспити тільки на „відмінно“, багато і наполегливо працюють, серйозно готуючись до кожного екзамену і заліку.

Однак, є ще в нашому колективі окремі комсомольці, які байдуже ставляться до справи успішного складання іспитів, ігнорують учбову дисципліну, легковажно, а то й зовсім не готуються до екзаменів і не дотримуються встановлених планом строків складання.

Перші два тижні сесії виявили ряд серйозних недоліків у підготовці до екзаменів. У 1 і 2 групі IV курсу хімічного факультету (комсорг тов. Абрамова) з 19 комсомольців 5 одержали незадовільні оцінки на іспитах. Чим, як не поганою роботою комсомольської групи, можна пояснити цей обурливий факт? Комсорг тов. Абрамова відсторонилась від цієї справи і не мобілізує комсомольців на краще проведення екзаменаційної сесії. Таким горе-керівникам треба ще раз суворо нагадати про їх велику відповідальність за виховання комсомольців і молоді.

Також зовсім не реагує комсорг II курсу географічного факультету тов. Савіна на те, що двоє комсомольців на її курсі т. т. Багровська і Петропавлов не склали іспиту з картографії. На III курсі цього факультету комсомолка тов. Андрейченко одержала незадовільну оцінку на іспиті з психології. Як виявилось, це наслідок несистематичної роботи над матеріалом на про-

тязі семестру, а підготовка „штурмом“ за декілька днів до екзамену не дала бажаних наслідків.

11 січня I курс філологічного факультету (українського відділу) складав залік з античної літератури. 12 чол. не склали заліку, серед них були і комсомольці. А комсомольці т. т. Мозолевич і Горбальова (I курс російського відділу) не склали вже декілька заліків, але вони залишилися поза увагою комсомольської організації факультету.

Таких прикладів можна навести ще ряд, і всі вони говорять про недостатню організаційну роботу факультетських комсомольських організацій, які закривають очі на недоліки і не вживають заходів до їх виправлення.

Багато фактів свідчать про те, що комсомольські керівники на факультетах і курсах ще погано знають своїх комсомольців, що вони не проводили індивідуальної роботи з кожним комсомольцем, не вивчали людей, не давали їм належної товариської допомоги.

Про те, що комсомольські керівники недостатньо працюють з людьми і мало знають комсомольців, свідчать нещодавні випадки з членами комсомольського активу студентками т. т. Раєвою (III курс філологічного факультету, російського відділу) і Бедзюк (III курс економічного факультету), які одержали незадовільні оцінки на іспитах.

Наведені факти самі нашоухують на висновок, що треба докорінно перебудувати комсомольську роботу на курсах і в групах, що треба бути ближче до мас, не обмежуватися зверхнім керівництвом, більше працювати з комсомольцями, з кожним комсомольцем окремо, щоб зміцнити організаційну роботу, піднести її на вищий щабель і заздалегідь запобігти усіляким можливим „інцидентам“ у майбутньому.

Екзаменаційна сесія за ці два тижні виявила те, чого раніш „не помічали“ комсомольські організації—випадки недисциплінованості з боку деяких комсомольців, незадовільне і невчасне складання іспитів і заліків окремими товаришами та ін. Ці недоліки повинні бути негайно викоринені і засуджені усією комсомольською громадськістю.

Наш комсомольський колектив міцний, і є підстави сподіватись, що ми подолаємо відставання на згаданих курсах і факультетах і успішно закінчимо екзаменаційну сесію.

Студент В. Абрамович,
секретар комітету ЛКСМУ.

Подяка шефам-студентам

Днями комсомольське бюро філологічного факультету одержало листа від інвалідів Вітчизняної війни, які перебувають на лікуванні в очному госпіталі ім. Філатова. Ось що пишеться у цьому листі:

„Ми, інваліди Вітчизняної війни, щиро дякуємо вам, нашим шефам, комсомольцям філологічного факультету за чутливе ставлення до нас. Завдяки добре організованій вашій шефській роботі у нашому госпіталі, ми систематично одержуємо від вас велику моральну підтримку, що сприяє покращенню нашого здоров'я.

Студенти I—IV курсів філологічного факультету, які шефствують над нашою палатою, часто прихо-

дять до нас, читають нам художню літературу, проводять лекції і бесіди на різноманітні теми, виступають з концертами художньої самодіяльності.

Особливу увагу приділяють нам студенти Ольга Пенчо, Тамара Савіна, Катерина Силко, Віктор Нікітін, Раїса Константинова, Лора Ковлер, Раїса Полнар'єва та ін.

Висловлюючи глибоку подяку цим товаришам, ми від щирого серця бажаємо їм, а також всім студентам вашого факультету, найкращих успіхів в учобі і успішного закінчення Університету, щоб у майбутньому чесно і самовіддано працювати на благо нашого радянського народу в ім'я побудови нового комуністичного суспільства.“

НЕВИПРАВДАНЕ ЗАХОПЛЕННЯ

До 30-х роковин Великого Жовтня в Одеському державному університеті ім. Мечнікова, після довгої перерви, знову почала виходити багатотиражна друкована газета „За більшовицькі кадри“.

Відповідальні завдання стоять перед газетою одного з найбільших і найстаріших вищих навчальних закладів України. Вона покликана стати бойовим помічником партійної організації і ректорату у вихованні нового покоління радянської інтелігенції, у готуванні висококваліфікованих кадрів спеціалістів, озброєних великим вченням більшовізму і здатних з честю виконати поставлене товаришем Сталініним завдання—у найближчі роки перевищити досягнення зарубіжної науки.

Не можна закинути газеті „За більшовицькі кадри“, що вона не знає завдань, які поставили перед університетом партія і радянська держава. Навпаки, газета визначає їх цілком правильно і пише про них досить часто. Та справа в тому, що у здійсненні їх редакція з самого початку посіла неправильну позицію.

„За більшовицькі кадри“ здебільшого заповнює свої сторінки загальними матеріалами, літературними творами, а головні питання роботи вузу ставить аби-як. У восьми номерах, що вже вийшли, тільки в двох знайшлося місце для передових статей з життєвих питань університету.

Парадність, нічим не виправдана урочистість, і, що найнебезпечніше,—галасливе вихвалювання відзначають кожний її номер.

„На високому ідейному рівні“, „Сумлінна робота“, „Цікаве засідання“, „Цікава доповідь“—такими та іншими подібними до них заголовками рясніють сторінки газети. Що ж до змісту, більшовицької ідейності цих доповідей, лекцій—це газета замовчує. А намагаючись іноді дати оцінку якій-небудь доповіді, вона робить це аполітично. У номері 3, коментуючи доповідь студента тов. Фурема на тему: „Російсько-японські відносини напередодні війни 1904—1905 рр.“, газета знайшла потрібним відзначити тільки „дохідливу мову доповідача і логічний зв'язок частин доповіді“.

Зате, коли є щонайменша можливість похвалитися досягненнями, газета не скупиться на рядки:

„...Всі предмети на факультеті (мовиться про юридичний.—Ред.) читаються на високому ідейному рівні, так, як цього вимагають постанови партії та уряду.“

Студентський колектив... визначається великою працездатністю і серйозним відношенням до занять.

Факультет... підходить в повній готовності до екзаменаційної сесії. Всі студенти... докладають всіх сил...“.

Вустами декана М. А. Кравцова захоплено вихвалюється газета в номері 1 за 1948 рік. Міцно засвоївши такий тон, газета часто подає своїм читачам несподівані сюрпризи. Саме так виглядає допис В. Абрамовича в номері за 23 листопада. Більша половина його це—дифирамб на адресу партійного бюро університету, що „надає комітетові комсомолу можливість здійснювати широку ініціативу“, „вказує правильний шлях“, з боку якого „добре налагоджено керівництво комсомолом“ і т. д. Але несподівано у цьому ж дописі читаємо:

„...Робота комсомольської організації на філологічному факультеті знаходиться в неприпустимо запущеному стані. Пушено

на самоплив роботу комсомольських груп першого курсу...“

Не набагато краще обстоять справи з керівництвом комсомолом на юридичному і економічному факультетах...“.

В житті партійної організації університету недавно відбулася важлива подія. Проїшли звіти й вибори партійних органів. Та даремно шукати на сторінках газети хоч би слова критики роботи парторганізації в ідеологічному вихованні студентів. Замість викрити на своїх сторінках хиби в роботі парторганізації, привернути до них увагу комуністів і закликати їх до критики, газета напередодні зборів вмістила велику статтю секретаря партбюро тов. Фролова—по суті його скорочений звіт, який рясніє вихвалюваннями про досягнуті успіхи. Цим самим газета заздалегідь сприяла притупленню критики на звітновибірних зборах, замазуванню недоліків у роботі парторганізації.

На зборах все ж дещо говорилося про серйозні хиби в ідеологічній роботі, наводилися приклади аполітичності деяких студентів, зокрема старших курсів. Чому ж ми не знаходимо про це жодного рядка на сторінках університетської газети?

Газета не вміє використати і факти з нашого повсякденного життя, сповненого героїчної праці в ім'я перемоги комунізму, для виховання у студентів почуття обов'язку перед Батьківщиною і перед народом. Тому питання дисципліни ставляться тільки у дрібних і до того ж беззубих замітках. Тому боротьбу радянських замурів за дострокове виконання плану першої післявоєнної п'ятирічки досі не знайшла ніякого відгуку на сторінках газети. Вмітивши ще 14 грудня кілька рядків про наказ міністра вищої школи щодо залучення вищих навчальних закладів до активної науково-технічної допомоги підприємствам у достроковому виконанні п'ятирічного плану, редакція „За більшовицькі кадри“ досі не задала про те, що ж роблять наукові працівники університету, щоб допомогти винайти додаткові резерви промисловості. Тимайти додаткові резерви промисловості з кращих радянських фільмів „Виховання почуттів“ газета приділила лише коротку інформацію. Газета не вбачила в цьому фільмі його величезної виховної цінності для своїх читачів, які здебільшого готуються до педагогічної діяльності.

Сковзаючи по поверхні, боячись зачепити головне, газета припускає і інші, надто серйозні помилки. При університеті відкрито студентський клуб. Сповідуючи про це, „За більшовицькі кадри“ одразу ставить цей важливий заклад осторонь головного—ідеологічного виховання студентів. „В його (клубу) функції входить організація культурного дозвілля студентів“—читаємо в дописі „Студентський клуб“. Яким же повинно бути це дозвілля—в це не хоче втручатися університетська газета.

Молодих спеціалістів, здатних на подвиг в ім'я перемоги комунізму, повинна допомагати виховувати газета „За більшовицькі кадри“. Але поки що вона цього не робить.

(„Чорноморська Комуна“ за 13-І. 1948 р.)

Від редакції: Редакція визнає критику газети „Чорноморська Комуна“ правильною і вживає заходів для виправлення вказаних недоліків.

ПОКІНЧИТИ З ІГНОРУВАННЯМ ПІДВИЩЕННЯ ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНОГО РІВНЯ

За останній місяць на ряді факультетів були проведені теоретичні конференції на тему: „Про поступовий перехід від соціалізму до комунізму“.

Слід відмітити, що конференції в основному пройшли активно. Так, наприклад, на геологічному факультеті з 18 присутніх виступило 15 чол., на географічному з 19 чол. виступило 13. Але на біологічному факультеті перший день конференції пройшов мляво, було всього 5 виступів, та й ті слабкі. Продовження конференції тут було відкладено на декілька днів, і наступний день конференції пройшов значно краще, виступило 10 чол., у тому числі з повними і докладними доповідями виступили професор Є. І. Синельников і тов. Димбарська, які детально висвітили питання про корінні демократичні перетворення в країнах нової демократії.

Як не дивно, але найгірш була організована теоретична конференція на історичному факультеті. Тут

з 30 чол. професорсько-викладавського складу були присутніми в перший день тільки 15 чол., а на другий день 11 чол. В конференції приймали участь лише викладачі і аспіранти, з професорів і доцентів на конференції був присутнім тільки доцент М. П. Коров'яков, але й він ні разу не виступив. Професор М. М. Розенталь, доценти Є. В. Сизоненко, М. Ф. Болтенко та ін. на конференцію не з'явилися. Таке ігнорування теоретичних конференцій з боку цих товаришів, воно неприпустиме ні в якому разі, і його треба буде рішуче викоринити в дальнішому.

Час зрозуміти деяким науковим працівникам нашого Університету, що підвищення ідейно-політичного рівня—їх прямий обов'язок.

Доцент М. П. Єфремов.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ.